

tíðindablaðið

sosialurin

Argjavegur 26
Postsmoga 76,
3800 Tórshavn
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurin

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

Fyrítaksstjóri: Krisjan Dahl

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen og Jóhann Mortensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Hitaslag ella agurkutíð

— DAGBLAÐIÐ á tremur við lygnum og mænsi.

ANTIN TAÐ nú er tann nógvi hitin eila tað er trot á ítókiligum politiskum tilfari, agurkutíðin, sum ger tað, vita vit ikki. Sama ger, Dagblaðið hevur í summar sett met í mænsi og heilaspuna.

LATÍÐ OKKUM bert taka tað seinasta Dagblaðið sum eitt lítið dæmi. Har eru tvær greinir, ein um Mitterand og ein um multination- alu feløgin.

UM MITTERAND stendur tað vanligu mænsið, sum tú kanst lesa í National Review og øðrum náttúrusalesnaði, sum tykist at vera einasta andaliga føði, sum blaðstjórin er førur fyri at taka til sín.

HVØR ER so sannleikin um politikkin hjá Mitterandstjórnini? Hann er tann, at tað, hóast Frakland enn stríðist við leivdirnar av tí vitleysa búskaparpolitikkinum hjá Giscard D'Estaing, so hevur ongantíð verið so liviligt hjá vanligum fólki har, sum nú. Pensiónsaldurin varð settur niður í 60 ár (tá er ein arbeidsmaður uppslitin!), arbeidsvikan sett niður í 35 tímar uttan lønarmiss, fólka- og avlamspensiónirnar hækkaðar við 40% og roynt verður at skipa eitt skúla og eitt undirvísingarverk, har øll børn og ung hava somu møguleikar.

VIT SKILJA væl, at alt hetta kann gera ein føroyskan fólkaflaks-

oddagrein

mann øran, serliga í hesum hitanum og aftan á politiska rúsin á ungkonservativu stevnuni.

HETTA ER jú alt tað, sum fólkaflakkurin stríðist imóti av øllum alvi. Hann vil, at bert tey fáu skulu hava tað gott, at fjøldin skal pukla fyri at fólkaflakksins matadorar skulu kunna liva sum luksudýr í allar ævirl!

TAÐ, SUM ein veruliga kann lasta Mitterand fyri, at hann heldur fram við tí ørandi dubbing- arpolitikkinum hjá borgarligu stjórnini, nevnr Dagblaðið sjálf- sagt eingi um. Her er blaðstjórin jú samdur við Mitterand, tíverri!

HETTA SO mikið verri sum búskaparligu trupulleikar Fraklands fyri ein part júst stava frá hesum dubbingarpolitikki.

ANNAÐ DØMIÐ um politiska hitaslagið á Dagblaðnum er skrivningin um tey multinationalu feløgin. Henda skrivning avdúkar tað sanna trælalyndið í blaðstjóranum: hetta altíð at krúpa fyri teimum ríku og stóru, sjálvt um tey skræða okkum úr skinninum, hevur eyðkent henda mann, síðan hann kom á Dagblaðið og meira er ikki at siga um tað!

JÚ, KANSKA kundu vit lagt afturat, at virðingin hjá teimum stóru og ríku fyri Dagblaðs- stjóranum valla veksur í takt við, at hann krýpur, men tað viðkemur sjálvsagt ikki okkum.

Vegna tekniskt brek við leygardags- blaðnum prenta vit aftur í dag odda- greinina og lesarabrævið »Tøkk til hotel Tórshavn«.

Alternativ uttan álvara

NÓGV í hesum landi vóru feigin um hina fyrru samgonguna, og ikki færri vóru rættiliga væl nøgd, tí yvirhøvur gekk tað hampiliga væl í øllum samfelagsins liðum.

ARBEIÐIÐ VAR til allar hendur, sosialmálina vóru í góðum hondum, skipini høvdu fiskileiðir alt árið, búskapurin var í stúttari og sunnari menning, vit skyldaðu ikki meira, enn at vit til eina og hvørja tíð svaraðu hvørjum sítt. Politiska arbeiðið varð tikið í størsta álvara og roynt varð alla tíðina at finna loysnir og útvegir fyri teimum trupulleikum, sum stungu seg upp.

MEN IKKI øll vóru nøgd, tað vil so vera, og var henda misnøgd mest at finna í andstøðuni hjá Paula Ellefsen og Hilmar Kass, ið gjørdust alt meira desperatir yvir at vera uttan ávirkan.

EISINI í samgonguni vóru misnøgðar kreftir. Hesar kreftir vóru umboðaðar av blaðstjóra Dagblaðsins, av fráfarna formanni fólkaflaksins og teirra fylgisneytum úti um landið. Tað, sum hesir vóru misnøgdir um, var, at fólkaflakkurin ikki helt seg til sambandið í staðin fyri javnaðarflokk og tjóðveldið. Óttin fyri einum ov framskygðum og dynamiskum politikki paraði seg við misnøgðina við tey sosialu framstigini.

HØGRAKREFTIRNAR fóru til verka.

TEIUM skortaði ikki viðhalds- fólk. Tveir manns sótu klárir úti í teimum politisku leiktjöldunum, og teir vóru Pauli Ellefsen og Hilmar Kass. Annar drivin av einum næstan sjúkligum hatri til javnaðarflokk og serstakliga hansara formann, hin drivin av ómettandi maktgirnd.

oddagrein

HENDA NOSSLIGA teggja fann skjótt saman. Samgonguslit og borgarligt alternativ var úrsliðið.

SÍÐAN — AFTAN á fyrsta sigurs- rúsin komu gerandisdagurin og trupulleikarnir.

HÓAST BESTU fiskiár í manns minni, hava Føroyar ongantíð havt so stórar búskaparligar trupulleikar sum hesi fyra árin, og teir eru komnir við og av borgarliga politikkinum!

TÁ TRUPULLEIKAR taka seg upp og hótta allan samfelags- búskapin, skuldi ein trúð, at teir ráðandi royndu at greiða hesar trupulleikar á ein ella annan hátt. Men so er ikki við teimum trimum flokkum, sum her ráða fyri borgum. Alt fær loyvi at passa seg sjálv, alt flýtur, eingi móttiltøk verða gjørd. Tað verður snøgg sagt ikki gjørd ein tann einasta roynd til tess at venda gongdini. Tað einasta initiativ hesir borgarligu valdsharar eru førir fyri at sýna, er, tá vinir og kenningar skulu livgast!

MEN ANNARS valdar líkasæla, atgerðarloysi og tað sum mest ger almenningin bilsnan: tað verður gjørt gjøldur burtur úr trupuleikunum. Alt verður sligið upp í glens og skemt: uttanlanda- skuldin upp á tríggar milliardir, skattatrystið, inflatiónin og vinnulívstrupulleikarnir.

OG HETTA er kanska tað mest álvarsama av øllum: hetta at yvirhøvur einki álvara er í hesum borgarliga alternativ.

PRÍSIN FYRI hetta tørvandi álvarsemi gjalda tey ungu, tey gomlu, lág- og miðalinntøkurnar og øll tey, sum ikki hoyra til bólkinn »Vinir og kenningar«!

Levi Niclassen átti at skamma seg

Í samband við grein í Dagblaðnum hin 27. juni við tí løgnu yvurskriftini hjá Levi, »Politiskt ikki mergjaður — heldur enn brunur í hári.« Henda greinin eins og undanfarna brov Levis tykist mær so sjaldsom, ódamlig og ópolitisk. Eg havi longu fingið eyguni upp fyri hesum merkiliga persóni, og hava kanska tit eisini.

Útspilling av ymsum slag

Funnist verður dugligari

at m.a. trimum persónum, har Levi royndir at spilla teir ut við slagorðnum blókur (karakterlós persón). Slíkar greinir havi eg ongantíð lesið aður í øðrum føroyskum blóðum, uttan bert Dagblaðnum.

Tað sama gjørdi Levi við Ivan Vang í Hvalba, tá bóltfelagið »Royn« skuldi velja nýggjan mann, og tað sama við hann eisini gera við hini fólkinu, sum ikki vilja bakka hann upp.

Soleiðis roynir Levi, at kúga fólk niður í dýki,

men alt uttan úrslið.

Hann er ikki mergjaður til at spilla nakran út — heldur enn brunur á vári, so eg haldi, at Levi ivaleyst átti at funnist at sær sjálvum og skamma seg.

Hetta var ikki nógv sagt, men ynski eg Levi góðan betring. Guðs børn batna.

O.B.

Tøkk til hotel Torshavn

Hvønn týðning hotel Torshavn í Keypmanna- havn hevur, veit ein ikki fyrr enn tann dag, tá sjúkan vitjar, og tú noyðist at leita tær niður fyri heilsabót.

Tá nústan skilur ein, hvussu gott hetta tiltak er, og ein dugir illa at fata, hvussu toik hava klárað seg, aðrenn hetta frálika hotel kom.

Hetta skal tí vera ein tøkk til hotellid og fram um alt ein tøkk til

fyrstøðukvinnuna Jonny og mann hennara Andre- as. Tey eru sum skapt til hetta starv, og útbúgving teirra er eisini væl hóska- andi. Blið og hjálpsom eru tey bæði, og fyri mær sær tað út, sum um tey gera nógva meira, enn ein kann krevja av einum fyrstøðu- pari. Altíð við tí góða orðinum, altíð til reiðar at veita troyst og hjál- p. Hetta er týðningarmikið. Eingin, sum ikki hevur roynt hetta at sita einsa-

mallur burturi í fremm- andum landi við álvar- samari sjúku, kann til fullnar meta um, hvussu gott tað er, at vit hava just tey bæði Jonny og Andreas at standa fyri Hotel Torshavn.

Vit eru mong, sum vóna, at tey fáa stuðul og upp- bakking frá okkara myndugleikum í teirra dagliga virki, tí tað hava tey bæði so hjartaliga uppiborið.

Sjúklingar